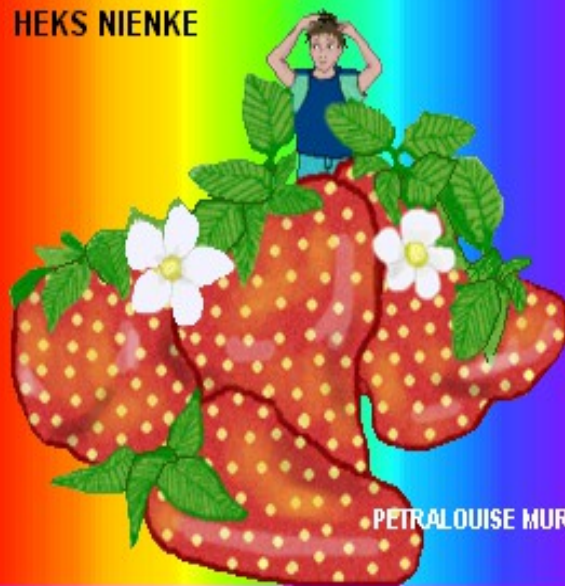

BERNARD EN DE REUZE AARDBEIEN

HEKS NIENKE

PETRALOUISE MURIS

“BERNARD EN DE REUZE AARDBEIEN.”

Een heks Nienke verhaal
geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris.
Voorlees/ leesverhaal voor kinderen rond 8 jaar
en ouder.

Let op! Alle geschreven en geïllustreerde gratis
kinderboeken van deze auteur hebben het **alleenrecht** via de
kindvriendelijke site kinderboek-online.nl en via mijn site
petralouisemuris.nl te worden uitgegeven.
Geen van mijn werken mag via uw sites, nieuwsgroepen,
p2p netwerken en torrents op te halen zijn.
Waarom ergens lidmaatschap betalen als deze werken gratis
zijn? **Zie de voorwaarden op kinderboek-online.nl**

BLADZIJDE

HOOFDSTUK

3	1 Een nieuwe vriend.
7	2 'Is dit gif?'
10	3 Reuze aardbeien.
14	4 Geen spreuk, geen toverpoeder.
18	5 Tovenaar Govert heeft plezier.

Dikke letters? Harde stem!
Voor moeilijk lezende kinderen staat soms een streepje
tussen **enkele** lange woorden.

HOOFDSTUK 1 EEN NIEUWE VRIEND.

Bernard heeft een nieuwe vriend.
Het is een jongen die sinds kort bij hem in de straat woont.
Als zij geen huiswerk hebben voet-ballen of fietsen zij.

Vandaag regent het pijpen-stelen.
Het is geen weer om je buiten te vermaken.
Daarom belt David bij Bernard aan.
Bernard opent de deur.'

-- 'O hoi David, ben jij het?'

-- 'Buiten regent het,' jammert David: 'het is geen weer om te voet-ballen. De regen valt met bakken uit de hemel. Kan ik bij jou?'

-- 'Ik speel een computer-spel maar als jij wilt kunnen wij samen online een spel spelen. (zeg: on-la-ein)
Dat is spannend, dan spelen wij met meerdere mensen. Lijkt dat je wat David?'

David zucht: 'oké.' Hij had liever buiten gespeeld.

-- 'Ik kijk eerst of ik een mailtje heb,' zegt Bernard: 'daarna spelen we een leuk spel online. (zeg: meeltje)

-- 'Ik vind het best.'

Bernard ziet dat er een mail is.

-- 'Ja, ik heb post, even kijken.

Misschien moet ik meteen antwoorden, vind jij dat ook goed?'

-- 'Best,' vind David. Hij leest nieuws-gierig met Bernard mee.

-- 'Jeetje,' klaagt Bernard: 'daar heb ik helemaal geen zin in.'

Hij leest zijn berichtje nogmaals alsof de tekst door een wonder zal veranderen.

Lieve Bernard,

Mijn zus Klaartje is ziek. Ik moet dringend naar haar toe.
Wil jij alsjeblieft mijn boerderij verzorgen?
Ik heb niemand anders.'

Kusje tante Nienke.

Bernard reageert kwaad: **'jakkas, moet ik antwoorden?
Ja dag! ik doe het wel vanavond!'**

David vraagt: 'waarom ben jij zo boos op jouw tante?
Is zij een boerin en waarom woon jij dan in de stad?'

-- 'Nee David, zij is een kennis. Zij is eigenlijk een vriendin.'

-- 'Leuk! Is zij mooi?'

Bernard lacht onbe-daarlijk.

-- 'Ha, ha, ha, nee gekkerd, zij is oud. Zij is wel lief.

Alleen....'

-- 'Wat bedoel je?' vraagt David.

-- 'Nou, ik heb helemaal geen zin om haar geiten te verzorgen. Die moeten gemolken worden en ik moet hun stal uit-mesten. Dat stinkt.

Ik ben vaak in die stal geweest, ha, ha!

Er banjeren ook schapen, kippen en hanen rond.

Zij heeft ook een hond.

(rond banjeren= rond lopen of rond hangen)

Ik zou dan ook haar planten moeten verzorgen en dat zijn er nogal wat.

Nee hè! Dan moet ik ook harken en schoffelen!

Er groeit **zoveel**' onkruid tussen de groenten en het fruit.

Weet je? Zij verkoopt die groenten en dat fruit op de markt.

Zou ik dat ook moeten doen?

Want wat rijp is om geplukt te worden moet op de markt verkocht worden. De geiten-melk ook.'

Bernard trekt een somber gezicht.

Het is even stil, dan schreeuwt hij plots: '**o nee hè!**

Het weiland moet ook gemaaid te worden!

Het is allemaal zoveel werk, ba, ik zie het niet zitten!

Dan ben ik de hele dag bezig, ik wil niet werken in mijn vakantie. Is er niemand anders die haar werk kan doen?

Het is nu net zo leuk hier!

-- 'Ik vind het naar voor je Bernard, maar zij vraagt het niet voor niets. Er is iemand ziek, zij moet een zieke verzorgen en jij moet haar helpen, vind ik.'

-- 'Jij woont hier pas David en onze vakantie is net begonnen.

Ik speel liever met jou, jij bent mijn beste vriend.

Nee, nu moet ik in mijn uppie naar die boerderij.

Jij mag vast niet mee.'

-- 'Misschien mag ik wel, zal ik het vragen?

Zal ik dat doen Bernard?

Dan kan ik jou helpen met die geiten-stal.'

-- 'Jij mag vast niet. Goed, vraag het maar.'

-- 'Zullen wij samen naar mijn moeder gaan want als jij het vraagt mag ik misschien.'

Bernard kijkt op-gelucht, het is nu eenmaal leuker als je met je vriend op de boerderij kunt logeren. **(loos jee ren)** De twee hollen naar David's huis.

-- '**Mam!**

-- 'Niet zo schreeuwen David! Ik hoor je zo ook wel!

Kom hier dan kun je wat zachter praten. Is er iets gebeurd?

Waarom schreeuw je zo hard? Jij weet dat ik daar niet van houd.'

David trekt aan Bernard's arm.

-- 'Kom Bernard, jij moet het vragen.'

-- 'Dag mevrouw, ik wil u wat vragen.'

-- 'Vraag het maar.'

-- 'Zou David mee mogen naar de boerderij van mijn tante? Mag hij daar logeren?'

David's moeder wil het adres weten en wie er op de boerderij woont. Zij geeft geen toe-stemming.

HOOFDSTUK 2 IS DIT GIF?

Heks Nienke is bij haar zus in Friesland en Bernard is op haar boerderij. Hij is daar samen met zijn moeder. Zij zijn daar al een week. Er is veel werk te doen.

Vandaag gaat Bernard's moeder even naar huis terug om daar van alles te regelen. Bernard is wel alleen maar hij verveelt zich geen minuut. Nu hij onkruid wiedt, staat zijn vriend opeens voor zijn neus.

- 'Wat kom **jij**' doen!' schrikt Bernard.
 - 'Mijn moeder gaat op visite en daarom mocht ik bij jou. Zij bracht mij hier. Zij komt mij straks weer ophalen. Ik kom je helpen. Is de stal al gedaan?'
 - 'Ik had het allang moeten doen, het is vies werk.'
 - 'Ik doe het wel. Daarna maai ik het gras of hoeft dat niet?'
 - 'Nee voorlopig niet.
- Er lopen schapen op de weide die vreten het wel kaal.'

David gaat de stal binnen en kijkt rond of hij een schep ziet. Hij wil ook een kruiwagen om de mest naar buiten te rijden. Omdat hij die niet ziet staan, denkt hij aan een emmer al lijkt hem dat wel onhandig. Hij kijkt naar de grote kast die in de stal staat. Hij vraagt zich af of daar emmers instaan. De deuren kraken en piepen als hij ze opent.

- 'Hè? Zijn dat...'

Hij pakt een boek uit de kast.

- 'Dit lijkt wel een tover-boek,' denkt hij. 'Ach nee die tante schrijft natuurlijk gedichten. Wel gekke gedichten, ha, ha!'

Nu hij het boek terugzet, ziet hij flesjes kleurig poeder staan.
Hij pakt er één beet en schudt ermee.

-- 'Dit is vast kunst-mest,' denkt hij, 'of is dit poeder-verf?
Het zal wel verf zijn.'

Hij zet het flesje regen-boog tover-poeder terug omdat hij de
kruiwagen achter balen stro en hooi ontdekt.

Er staan ook een flinke schep bij.

-- 'Nou, dan begin ik maar.'

Hij werkt keihard en nadat de stal is schoon-gespoten en
met vers stro is bedekt, ruimt hij alles weer op.

De geiten zijn blij met de schone stal. Zij dartelen wild rond.

-- 'Nu moeten jullie nog
gevoerd worden, wat eten
jullie geitjes?

Waar staat jullie voer?

Staat het in hier de kast?

Ja dat zal wel.'

Weer opent David de
krakende en piepende
deuren van de grote
stalen kast. Onder in de
kast staat een trommel.

-- 'Hoera gevonden!'

Hij strooit wat neer.

De kippen pikken ervan
maar de geiten snappen

er niets van. Zij be-snuffelen het spul, zij likken eraan maar
lusten het niet. Plots rennen zij op-gewonden en in paniek,
luid mekkerend de stal uit.

-- 'Ik zal toch even moeten vragen wat jullie dan wel lusten.

Dit is paars, dit is toch wel voer? Of is dit kippen-voer?

Of is dit kunst-mest? Het is toch geen gif?

O nee straks heb ik jullie vergiftigd!'

David rent in paniek naar Bernard.

-- 'Bernard, Bernard, ik heb per ongeluk gif gestrooid.
O jee Bernard, straks gaan alle beesten dood! Is dit gif?'

Plotseling struikelt hij.

Hij laat de trommel met het paarse poeder uit zijn handen vallen.

Het deksel stuitert rinkel de kinkel tussen de aardbeienplantjes en het poeder dwarrelt er-over-heen.

Bernard schrikt, hij denkt meteen aan muizen-gif.

Hij rent naar de stal en David rent mee.

-- 'De stal is nog nooit zo schoon geweest,' sust Bernard nu hij ziet dat David huilt.

Hij kijkt rond maar de geiten nog de kippen zijn in de stal.

Dan loopt hij weer naar buiten.

Er lopen wel kippen en geiten buiten maar toch mist hij veel dieren. Hij weet nu dat het tover-poeder was en dat de beesten on-zicht-baar zijn.

-- 'Waar heb jij dat gif gevonden?'

-- 'Ik vond het in de kast. Er is nog meer, het staat hier in die kleine flesjes volgens mij.'

-- 'Dat is geen gif David, maar planten-mest.

Maak je geen zorgen. Wil jij de schapen op de weide water geven? Daar staat een grote stenen bak.

Daar moet het water in. Ik probeer het poeder op te vegen.'

-- 'Gelukkig is het geen gif. Oké ik ga water brengen.'

Als zijn vriend naar de weide is, pakt Bernard het gele tover-poeder. Het zit in een klein flesje.

Hij strooit het gele poeder in het rond en roept:

Hier pak aan.

Dit maakt de tover-kracht ongedaan.

HOOFDSTUK 3 REUZE AARDBEIEN.

Nu het paarse tover-poeder langzaam oplost en de geiten en de kippen niet langer on-zicht-baar zijn, rent hij naar het aardbeien-veld. Wat hij **daar** aantreft!

-- 'O nee,' schrikt Bernard als hij het aardbeien-veld ziet. Wat moet ik beginnen! Het poeder werkt bij fruit anders! Ik heb geen geel poeder genoeg, ik heb alleen nog dit! Dit hele kleine beetje in dit super-kleine flesje!' Hij blaast de rest van het gele poeder over de aardbeien.

**“Hier pak aan.
Dit maakt de tover-kracht ongedaan.”**

Er gebeurt niet veel.
Enkele aardbeien krimpen maar dat is ook echt alles.

Hij wil niet dat David ontdekt dat Nienke een toverheks is en dat het poeder tover-poeder was.

Daarom wil hij er voor zorgen dat de aardbeien niet meer te zien zijn. Hij wil een afdek-zeil uit de stal halen.

Tot over-maat van ramp komt David luid-ruchtig naderbij.

Die heeft de aardbeien al van ver gezien en joelt nu:

-- 'ha, ha, dat is me toch goede kunst-mest!

Wat sta jij daar zo te mokken!

Het lijkt wel of jij niet blij bent.

Toch goed van mij hè?

Dat ik die mest precies daar heb laten vallen.

Jammie! Ik lust' aardbeien.

Mag ik zo een grote Bernard? Is er suiker in huis?'

Bernard twijfelt of hij toch zijn geheim moet vertellen.

David heeft het echter aldoor over kunst-mest.

Dus laat hij het maar zo.

Onder-tussen vraagt hij zich wel af wat hij met de aardbeien aan moet.

Pureren en jam maken? Taarten bakken? Aardbeien-melk en yoghurt maken?

-- 'David? Kun jij mij helpen? Deze aardbeien moeten geplukt worden. Ze zijn nogal zwaar.

Wil jij mij straks in de keuken helpen?

Er staat veel kwark en room in de koelkast en er zijn genoeg eieren.

Laten wij deze aardbeien in kwark-taarten verwerken dan kan ik ze morgen verkopen.'

-- 'Joepie de poepie!' schreeuwt David. 'Ik lust ook aardbeien-taart. Tjonge jonge wat een fijne dag!'

David blijkt een goede hulp. Hij plukt niet alleen de aardbeien. Hij brengt ze ook nog naar Nienkes huisje.

Nadat David de grote aardbeien in kleine brokken heeft gehakt komt Bernard met kwark en room en de eieren de keuken binnen. Hij pureert de aardbeien en verwerkt die in de taarten en in de melk.

Onder-tussen zit zijn vriend achter de grootste aardbei. Hij strooit een laagje suiker over elke hap en eet zo zijn

buik rond totdat hij misselijk is.

-- 'Ik krijg hem niet op,' klaagt hij. 'Wat moet er met de rest?' Bernard lacht er om.

-- 'Ik zou willen dat jij bleef David. Dan kunnen wij samen alles op de markt verkopen. Vraag aan jouw moeder of je kunt blijven.'

-- 'Ik wil wel, dan kan ik morgen deze aardbei opeten.'

David neemt nog een hapje aardbei omdat hij er niet van af kan blijven. Hij drukt op zijn maag.

-- 'Oef, ik kan geen aardbei meer zien! Ik hoef geen taart hoor.'

-- 'Ik ook niet, ik zit al propvol,' zucht Bernard,' toch moet ik straks de melk en de taart nog proeven.

Alles moet lekker smaken voor wij het op de markt verkopen.'

-- 'Wat vraag jij voor zo een taart?

-- 'Ik vraag 10 euro.'

-- 'En de melk?'

-- 'Daar vraag ik 75 cent voor of is dat teveel?'

Bernard hoort een auto. Hij kijkt uit het keuken-raam.

-- 'Jouw moeder is er David. Ga haar vragen of jij mag blijven.'

David rent naar buiten, hij schreeuwt: '**ma, mag ik hier blijven?**'

-- '**Nee!**' schreeuwt zij terug. '**Wij gaan nu naar huis! Bedank jouw vriend en kom dan snel. Ik blijf in de auto.'**

-- 'Ik vond het een leuke dag Bernard maar ik mag helaas niet blijven,' jammert David bij het keuken-raam.

'Ik hoop dat jij snel naar huis komt anders zal ik mij vervelen. Ik vind het niet leuk zonder jou.'

In de auto vertelt hij zijn moeder dat hij per ongeluk paarse kunst-mest had laten vallen en wat er daarna gebeurde. Zijn moeder lacht erom omdat hij wel meer fantaseert.

HOOFDSTUK 4. GEEN SPREUK, GEEN TOVERPOEDER.

Bernard staat vandaag op de markt, zijn moeder is op de boerderij.

Hij verkoopt veel taarten en veel aard-beien-melk.

Toch liggen er nog 4 enorme aardbeien in de keuken die niet verwerkt zijn.

Bernard's moeder weet sinds een jaar dat Nienke tovert en tover-poeders heeft.

Toen zij gisteren op de boerderij kwam, schrok zij van de reuze aardbeien in de keuken.

Zij moest er ook om lachen.

Ook **zij** at zich misselijk aan de aardbeien.

Het waren er ook **zo'** veel en ze waren **zo'** groot en lekker!

Zij piekert wat zij met de rest van de aardbeien zal doen.

Zij heeft wel een idee. Het lijkt haar ver-standig om aard-beien-yoghurt en jam te maken.

Als de yoghurt zo goed als klaar is en nu moet rusten, begint zij aan de jam.

Zij heeft het erg druk en de tijd lijkt sneller te gaan dan normaal. Opeens slaat de klok 5 uur.

Dat is de tijd dat zij Bernard moest halen.

Zij veegt haar handen schoon en rent naar haar auto.

Dan ziet zij in een glimp het aardbeien-veld.

Haar mond opent zich van verbazing.

Gisteren waren alle reuze aardbeien geplukt en de planten waren op de mest-hoop gegooid, dat wist zij zeker.

En de kale om-ge-harkte grond was gisteren duidelijk te zien.

Nu staat het veld weer vol sappige reuze aardbeien.

-- 'Nou moe,' schrikt zij: 'die aardbeien groeien vanzelf!
Er hoeft geen jong plantje voor in de grond gezet te worden!
Nu moeten er weer veel taarten gemaakt worden!
O jee het houdt niet op. Ik zie ze nu zelfs overal groeien.
Hoe komen wij daar van af!
Ik ben al zo moe, ik heb geen zin om aldoor met die
aardbeien bezig te zijn.
Als Bernard hier is moet hij meteen het tover-poeder
zoeken.'

Als zij op de markt aankomt is Bernard's kraam helemaal
leeg. Alles is verkocht.

Bernard kijkt erg gelukkig.

-- 'Ik had om 4 uur geen taarten meer,' zegt hij trots. 'Ik heb
lekker veel verdiend.'

-- 'Dat zul jij aan tante Nienke moeten geven.

Misschien blijft er nog iets over. Reken daar niet op want ik
weet niet hoeveel tover-poeder jullie verspild hebben.

Alles kost geld.'

-- 'Jammer, ik was daarnet nog zo blij.'

-- 'Ik heb nog iets te vertellen Bernard.

Heb jij nog zin om taarten en melk te verkopen?

Het aardbeien-veld staat namelijk weer vol reuze aardbeien,
leuk he? En ze groeien nu ook in de berm langs de weg,'
sneert zij.

'Wil jij alsjeblieft in de stal kijken of jij iets kunt vinden om de
tover-kracht ongedaan te maken?'

-- 'Hoe kan dat nou! Het veld was helemaal leeg!

Er stond geen plant meer op.

Er stak geen wortel meer in de grond.

Nee hè mam, het is toch een grapje?'

-- 'Helaas, pindakaas! Het is **echt** waar jongen.'

Bernard gelooft zijn moeder niet totdat hij het aardbeien-
veld ziet en de wijde omgeving er-om-heen.

Overal groeien reuze aardbeien omdat de wind het paarse
tover-poeder overal heen verstoof.

Er groeien aardbeien tussen de prei en de andijvie, de sla
en de rode kool. Zij groeien zelfs in de schapen-wei.

Vol ongeloof jammert Bernard: **'ach moedertje!**

Er is geen geel poeder meer, dat is op!'

Hij holt naar de stal en duwt een geit weg die breed-uit voor
de kast staat.

-- 'Opzij beest, ik moet erbij. Als ik nou maar een spreuk
vind! Misschien staat er iets in de tover-boeken.'

Hij bladert door alle boeken maar ziet geen spreuk die hij
kan gebruiken.

Daarbij zijn voor de meeste spreuken tover-poeders nodig.

Daarom plukken
Bernard en zijn
moeder tot diep in de
nacht aardbeien.
Het is zinloos.
Telkens als zij
planten weg-halen
groeien er op andere
plaatsen weer
nieuwe aardbeien-
planten.

Als zij de volgende
ochtend uit hun bed

komen, groeien de planten zelfs voor het keuken-raam.

Bernard's moeder jammert: 'het wordt mij nu echt teveel,
'Wanneer komt tante Nienke terug?'

Ik kan mij toch niet alleen met die reuze aardbeien bezighouden? Al het andere werk moet **ook** gebeuren. Kun jij haar niet bereiken? Stuur haar een bericht dat zij thuis moet komen.'

Bernard durft Nienke niet te mailen (**zeg: meelen**) omdat haar poeders op zijn.
Daarom belt hij tovenaer Govert.

Er klinkt een leuke melodie in Govert's huisje.
Zijn mobile telefoon gaat over.

Hij grijpt zijn mobieltje. 'Ja hallo met Govert?'

-- 'U spreekt met Bernard. Ik heb een probleem.'

-- 'En waarom moet **ik** dat oplossen?' vraagt Govert.

-- 'Nienke is bij haar zieke zus Klaartje.

Mijn moeder en ik zijn op haar boerderij.

Wij kunnen het niet aan. Alles gaat fout.

Wij hebben vannacht haast niet geslapen.'

-- 'En nu wil jij dat ik kom helpen? Heb jij de geiten gemolken en zijn de andere dieren al verzorgd?'

-- 'Nog niet, dat ga ik nu doen.'

-- 'Goed zo Bernard! Vanmiddag ben ik er.

Maak je geen zorgen, alles komt goed.'

Bernard heeft tovenaer Govert niet verteld waarvoor hij werkelijk moet komen.

Dat de lekkere aardbeien nu overal groeien.

Het vervelende is dat het net onkruid is.

Deze keer groeien er ook planten op de stoep-tegels voor de huis-deur.

Ze groeien zelfs op de dakpannen.

De planten schieten overal omhoog en niets kan het stoppen.

HOOFDSTUK 5 TOVENAAR GOVERT HEEFT PLEZIER.

Nu Bernard en zijn moeder druk aan het werk zijn gaat de ochtend snel voorbij.

De berm langs de weg is bijna aardbeien-vrij.

Toch schieten er telkens nieuwe planten omhoog.

-- 'Laten wij **alsjeblieft** gaan eten,' moppert Bernard's moeder. Oom Govert komt zo.

Ik heb nog nooit zo een **vreselijke** vakantie gehad.'

Als Bernard buiten is verschijnt tovenaer Govert plotseling in Nienke's huis-kamer.

-- 'Ha, ha,' grinnikt hij. 'Ik hoef nooit met de trein.

Als je kunt toveren zoals ik verschijn je op elke plaats waar je wilt zijn.'

Bernard's moeder is niet verbaasd meer.

Tegenwoordig vind zij alles normaal.

Zij biedt Govert meteen een beker thee aan.

Aardbeien-thee.

-- 'hier is een beker thee maar kijkt u eerst even uit het keuken-raam oom Govert?

Dan kunt u schrikken.'

Govert loopt naar het keukentje en ziet meteen de immense aardbeien in de voortuin.

-- '**Ha, ha, ha**' klinkt opeens zijn luide lach.

'**Hi, hi, ha, ha, ha!**

Och, och wat een mop!

Kunnen wij de deur nog uit?

Tjonge jonge, nou, nou!

Och, och, ha, ha!

Ik krijg tranen in mijn ogen van het lachen!

Hij loopt lachend naar de huiskamer.

Dit moeten zij in Wage-ningen weten, **ha, ha!**

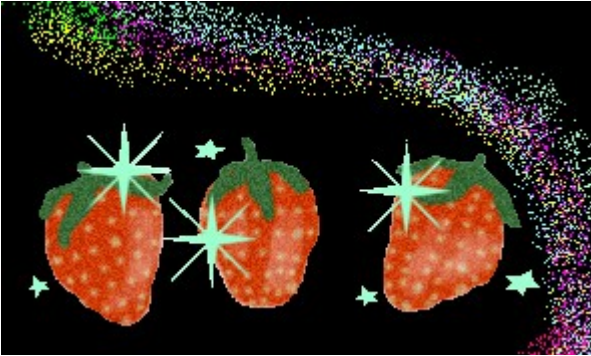
Daar is de land en tuin-bouw hoge-school weet u?

Die zullen wel blij zijn met zulke grote aardbeien.

Dan hoeven zij zich voor-lopig niet te vervelen.

Zij komen er natuurlijk **nooit** achter dat deze aardbeien bewerkt zijn met **tover-poeder, ha, ha!**

Nienkes tover-poeder!

-- 'Tja oom Govert, en wij maar plukken en taarten maken,' merkt Bernard's moeder op: 'en wij moeten ook nog bergen yoghurt en jam

maken. Alles moet eronder lijden. Ik heb geen zin meer om ze te plukken. Ik word er gek van!

Weet u dat ze nu ook langs de weg groeien?'

-- '**Ha, ha, ha! Jullie zullen wel ziek zijn van al dat aardbeien-gebak! Och, och, hi, hi, hi, hoe, ha, ha!**

Na de thee ga ik naar buiten ha, ha,' grinnikt Govert na:

'dan kan ik zien waar die plantjes groeien en waar Bernard nu mee bezig is.'

-- 'U kunt de aardbeien overal vinden oom Govert.

U hoeft enkel uw ogen maar open te doen.

Ik zou nooit met tante Nienke willen ruilen.

Zij moet hier de hele dag hard werken.

's-Avonds is zij nog niet klaar en in de vroege ochtend-uren begint alles over-nieuw.

Petje af voor tante Nienke!

Je moet het maar kunnen oom Govert.

Ik kan het niet, ik doe liever iets anders.
Bernard zal wel in de stal te vinden zijn.
Daar staan alle tover-boeken en tover-poeders.

De grote tovenaar loopt naar buiten en schiet meteen weer in een bulderende lach. **'Hi, hi, ha, ha, ha! Och jongens!'**
Hij ziet overal om hem heen reuze aardbeien.

Ze groeien voor en in de stal.

Zij groeien op steen en op stro en nemen zoveel ruimte in dat de kippen er-over-heen moeten fladderen.

Maar de geiten knabbelen eraan, die schijnen er geen genoeg van te krijgen.

Moei-zaam klautert de grote tovenaar over de aardbeien-planten de stal in.

-- 'Dag Bernard, heb jij al een goede tover-spreuk gevonden?'

-- 'Dag oom Govert! Ik vond wel spreuken maar daar is geel tover-poeder voor nodig en dat staat niet in de kast.'

-- 'Dus..., jij kunt mij niet helpen? Ik dacht dat jij al kon toveren. Goed, dan doe ik het wel alleen.

Gelukkig heb ik voldoende magie ge-studeerd om de toverkracht ongedaan te maken.

Ik zal wel moe worden want die aardbeien groeien zelfs langs de weg en op de beide grote weides en op het dak.
Ik moet ze snel laten verdwijnen voor ze bij de burens gaan groeien.

Dan zijn wij het haasje dan komen wij in het jeugd-journaal.
Het is wel prettig dat deze boerderij op een afge-legen plek ligt anders zou hier veel verkeer langs-komen.

Iedereen zou hier stoppen om iets bijzonders te zien.

Men is erg nieuws-gierig.

Het gaat niemand aan dat hier bijzondere planten groeien.

Ik zal ze gauw weg-toveren. Ik begin langs de wegwijk.'

Govert loopt naar de weg voor het erf.

Overall om hem heen groeien reuze aardbeien, zelfs op het asfalt.

-- **'Eerst even foto's maken, ha, ha'** lacht de tovenaar:
'want anders gelooft Nienke mij nooit. Ha, ha!'

Grinnikend prevelt Govert zijn tover-spreuk.
De aardbeien ver-dwijnen alsof zij nooit langs de weg
stonden.

Plotseling fietst er iemand voorbij.
Die kijkt verbaasd naar de reuze aardbeien op Nienkes erf.
De tovenaar zucht: 'gelukkig zijn de aardbeien langs de weg
op tijd verwijderd.'
Hij schrikt: 'maar nu kan hij de overige aardbeien nog zien!'

Hij roept: ‘meneer? Meneer, u hebt iets laten vallen!’
Als de man van zijn fiets stapt zwaait Govert wild met zijn handen. Hij roept:

‘u droomt over reuze aardbeien.

Die bestaan niet.

**Als u hier nog eens voorbij komt
denkt u aan uw dwaze droom.’**

De juist betoverde fietser stapt weer op zijn fiets en rijdt warrig verder.

-- ‘Nu moet ik opschieten voor die man weer terug-komt. Ik zal mij moeten haasten.’

De tovenaar rent hijgend langs alle aardbeien-planten. Overall past hij dezelfde tover-spreuk toe.

“Prikke-staart en ezels-oren.

Hier ging Nienkes tover-poeder verloren.

Ik zwiere-zwaai er-over-heen.

En de tover-kracht verdwijnt meteen.”

Na ruim 2 uren zijn alle aardbeien weg-getoverd. Vermoeid stapt de tovenaar Nienkes huis-kamer binnen.

-- ‘Kijk eens wie daar is?’ roept Bernard’s moeder.

Zij wijst naar het keukentje.

-- ‘O ben jij er al Nienke? Kon jij weer naar huis? Is Klaartje beter?’

-- ‘Zij had mij niet meer nodig, zij haalt haar eigen boodschappen. Het gaat goed met haar. Ik ben hier al een uur, wist jij dat? Ik ben echter heel verbaasd.

Ik vond veel geld op het aanrecht.

Hoe kom ik aan zoveel geld?’

-- ‘Dat heeft Bernard verdiend, hij verkocht taarten en melk op de markt,’ zegt Bernard’s moeder.

-- **‘Heb jij niet gezien, ha, ha,’** lacht Govert: **‘wat er op de weides groeide?’**

-- 'Nee daar heb ik niet op gelet.
Ik ben meteen naar huis gegaan,' kirt Nienke.

Bernard komt de huis-kamer binnen.

-- 'Hallo jongen, wat fijn dat jij voor mij klaar stond.
Ik snap niet dat jij zoveel hebt verdiend. Jij doet het beter
dan ik. Kun jij niet voortaan al mijn melk en groenten
verkopen?' lacht Nienke.

-- 'Het tover-poeder is op,' jammert Bernard.
Hier ging alles fout. Ik durfde u niet te mailen.
Oom Govert heeft alle tover-kracht ongedaan gemaakt.
Zonder hem zou de hele wereld straks over-woekerd
worden door reuze aardbeien. Daarom ligt er zoveel geld.
Ik heb veel aardbeien-taarten verkocht.'

-- '**Ha, ha, ha, ik heb nog foto's van die aardbeien!**' lacht
Govert. Hij laat trots al zijn foto's zien.
Nienke lacht nu ook.

-- 'Ha, ha, och, och, Bernard toch!
Nou knul misschien ga ik het zelf ook eens over mijn gewas
strooien. Het is vele malen beter dan mest.
Grapje hoor, dat doe ik niet.
Ik ben niet boos over het verspillen van mijn tover-poeder.
Ik maak wel weer nieuwe. Jullie hebben alles prima gedaan.
Bedankt allemaal.'

Bernard's moeder zegt: 'dan kunnen wij nu thee gaan
drinken, aardbeien-thee. Zeg hebben jullie trek in iets
lekkers? Er is nog taart, aardbeien-taart. Willen jullie 1 hele
of willen jullie 5 hele aardbeien-taarten op jullie bordje?
Er is ook nog aardbeien-yoghurt, kwark en aardbeien-jam.
Dus..., wie heeft hier de meeste honger?'

'**Hi, hi, hi, ha, ha, ha,**' lachen zij allemaal.

EINDE.